EXPUNERE DE MOTIVE

In conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr.82/1999, personalul din Direcţia Generală a Penitenciarelor şi unităţile subordonate, care desfăşoară activitate de pază, supraveghere şi escortare, precum şi cel care coordonează şi controlează activitatea din unităţile penitenciare, beneficiază de încadrare în grupa I sau II de muncă, în vederea pensionării.

Prin Legea nr.1o4/1992 pentru modificarea şi completarea Codului penal, a Codului de procedură penală şi a altor legi, precum şi pentru abrogarea Legii nr.59/1968 şi a Decretului nr.218/1977 articolul 1 punctul 14 se introduce în denumirea şi textul art.62 din Codul penal şi alte legi, termenul de "închisoare militară",înlocuindu-se termenul de "unitate militară disciplinară".

Ca urmare a noii denumiri, această instituţie se înscrie în sistemul penitenciarelor, stipulat în Legea nr.23/1969 privind executarea pedepselor. Militarilor condamnaţi li se aplică regimul şi tratamentul prevăzut în legea mai sus menţionată, cu respectarea şi a prevederilor Convenţiei împotriva torturii şi altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, ratificată prin Legea nr.19/199o.

Similitudinea dintre condiţiile deosebite de muncă din Inchisoarea Militară nr.5 şi cele din penitenciarele subordonate Ministerului Justiţiei rezultă din următoarele :

a) paza şi supravegherea militarilor condamnaţi se execută permanent, cu armament şi muniţie de război. Aceste activităţi se execută în diferite medii şi situaţii (pe terenuri şi locuri de instruire şi reeducare, în mijloace de transport în comun, în spitale, în

./.

contact cu populaţia civilă etc.) care supun personalul respectiv la presiuni psihice şi stres deosebit. Sunt numeroase cazurile în care personalul de escortă este ameninţat, bruscat şi supus injuriilor de către partea civilă, care determină şi pe militarii condamnaţ să aibă reacţii imprevizibile în astfel de situaţii (fuga de sub escortă, săritul din mijloacele de transport în comun etc.). Aceste evenimente se produc şi sunt favorizate de numeroasele deplasări pentru asigurarea prezenţei militarilor condamnaţi la diferite instanţe de judecată civile şi militare de pe întreg teritoriul ţării;

b) un procent însemnat (4o - 5o%) din militarii condamnaţi sunt recidivişti care, înainte de satisfacerea stagiului militar, au săvârşit infracţiuni sau contravenţii, au executat pedepse în penitenciare, iar la ajungerea lor în închisoarea militară au comportament violent, instigă şi pe alţii la nesupunere, aspecte ce conturbă permanent programul de instruire şi reeducare şi creează un climat de insecuritate.

Exemplificăm acest aspect prin revoltele ce au avut loc în rândul militarilor condamnaţi, prin blocarea în dormitoare şi refuzul de a primi hrană şi asistenţă medicală, ameninţarea personalului din conducerea închisorii sau subunităţilor, automutilarea, ingurgitarea voluntară a diferitelor corpuri străine (ace, lame, cuie, zale etc.) precum şi autoinjectarea cu substanţe care le pun viaţa sau sănătatea în pericol;

c) având în vedere psihologia celui închis (atât în penitenciar, cât şi în închisoarea militară), există un procent însemnat de cazuri de tentative de evadare sau chiar evadări, ceea ce a impus elaborarea unui plan de acţiune în astfel de situaţii pe care personalul închisorii trebuie să-l pună în aplicare şi care presupune acţiuni de scotocire, supravegherea căilor de comunicaţii

în orice condiţii de timp şi anotimp, pe perioade nedeterminate;

d) activităţile curente în cadrul închisorii militare se desfăşoară în condiţiile în care stresul şi riscul sunt cotidiene, favorizate de:

- inexistenţa unor posibilităţi de separare a celor ce se manifestă violent sau care refuză executarea programului zilnic;

- executarea de către o parte din personalul închisorii a activităţilor curente în contact nemijlocit cu cei condamnaţi (în aceleaşi pavilioane, dormitoare, săli), iar de către cealaltă parte în acelaşi teritoriu cu cel de detenţie (pavilioanele comandament, bloc alimentar, ateliere, infirmerie, corp de gardă etc. nu sunt despărţite prin garduri sau ziduri);

e) asperităţile muncii de instruire şi educare a militarilor condamnaţi, expunerea personalului închisorii la pericolul contaminării cu unele boli au creat dese cazuri de îmbolnăviri ce şi-au pus amprenta în viaţa şi atitudinea acestuia sau chiar a familiilor lor.

Expunerea de motive prezentată evidenţiază succint condiţiile deosebite de muncă în care îşi desfăşoară activitatea personalul închisorii militare, evidenţiază câteva din elementele ce caracterizează specificul acestei instituţii, care se înscrie pe linia generală a problematicii penitenciarelor din Ministerul Justiţiei cu care cooperează în rezolvarea unor cazuri.

Toate aceste aspecte ne determină să propunem adoptarea proiectului Legii de modificare şi completare a Decretului nr.247/1977, astfel încât şi personalul de pază din închisorile militare să beneficieze de aceeaşi grupă de muncă în vederea pensionării ca şi cel omolog din închisorile subordonate Ministerului Justiţiei.

./.

Faţă de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de Lege pentru completarea Decretului nr.247/1977 cu privire la încadrarea cadrelor militare permanente în grupele I, II sau III de muncă, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

Mugur Isărescu